

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

07 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie, Toma Nadejda, Plămădeală Ghenadie, Boico Victor,

juducând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Scripnic Veaceslav în numele inculpatului Diordiev Ruslan, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2020, în cauza penală în privința lui

Diordiev Ruslan

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 13.02.2020 – 02.03.2020;

Instanța de apel: 26.03.2020 – 06.07.2020;

Instanța de recurs: 20.01.2021–07.12.2021.

A C O N S T A T A T

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 02 martie 2020, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, Diordiev Ruslan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art.217 alin.(3) lit. c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau exercita activități legate de circulația drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor lor pe un termen de 5 ani;

- art.217¹ alin.(3) lit. f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau exercita activități legate de circulația drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor lor pe un termen de 5 ani.

Conform art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, inculpatului Diordiev Ruslan i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 3 ani 6 luni închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau exercita activități legate de circulația drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor lor pe un termen de 5 ani.

În temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru perioada de probațiune de 1 an.

A fost dispusă încasarea de la Diordiev Ruslan în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 4 480 lei.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat că începând cu o perioadă de timp nestabilită de către organul de urmărire penală, Diordiev Ruslan, urmărind scopul, procurării, păstrării, transportării precum și înstrăinării substanței psihotrope, dând-u-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului său, a dobândit în circumstanțe necunoscute la moment organului de urmărire penală, în scop de înstrăinare, substanță psihotropă - buprenorfin, sub formă de comprimate, în proporții

mari, pe care a păstrat-o, transportat-o și înstrăinat-o cet. Xxxx.

În vederea realizării scopului său infracțional, având intenția punerii în circulație ilegală a substanțelor psihotrope, prin păstrare, transportare, distribuire și vânzare, Diordiev Ruslan a dobândit în circumstanțe necunoscute la moment organului de urmărire penală, substanță psihotropă - buprenorfin, sub formă de comprimate de model „Subitex”, cu inscripția „B8”, în cantități mari, pe care a vândut-o cet. Xxxx, care la rândul său, a înstrăinat mai multor persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, inclusiv cinci pastile lui xxx, investigator sub acoperire cu date secretizate la efectuarea măsurii speciale de investigație - achiziția de control, la prețul de 4 000 lei, substanță care ulterior a fost ridicată de la ultimul și care, conform raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-4070 din 16.10.2019, reprezintă substanță psihotropă - buprenorfin, care se atribuie la categoria substanțelor psihotrope. Cantitatea totală a substanței psihotrope - buprenorfin, în 5 pastile, constituie 0,04 g.

Tot el, Diordiev Ruslan, la data de 25 decembrie 2019, aproximativ la ora 16:00, aflându-se pe xxx, continuând realizarea intenției sale infracționale, având intenția punerii în circulație ilegală a substanțelor psihotrope prin păstrare, transportare, distribuire și vânzare, în cantități mari, a vândut 23 de comprimate de culoare albă cet. Xxxx, investigator sub acoperire la efectuarea măsurii speciale de investigație - achiziția de control, banii fiind transmiși atât prin transfer bancar, cât și cheș, substanță care ulterior a fost ridicată de la Xxxx și care, conform raportului de expertiză judiciară nr.34/12/1-R-5257 din 30.12.2019 s-a stabilit că cele douăzeci și trei de comprimate ridicate de la investigatorul sub acoperire Xxxx conțin buprenorfin, care se atribuie la categoria substanțelor psihotrope. Cantitatea totală a substanței psihotrope - buprenorfin, în total constituie 0,184 g (câte 0,008 g în fiecare comprimat).

Conform pct.45 a Hotărârii Guvernului nr.79 din 23.01.2006, „Cu privire la Lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora”, substanța psihotropă - buprenorfin de la 0,005 g., până la 0,25 g., constituie proporții mari.

Acțiunile lui Diordiev Ruslan, au fost încadrate în baza art.217¹ alin.(3) lit. f) Cod penal - circulația ilegală a drogurilor, în scop de înstrăinare, adică procurarea, păstrarea, transportarea, distribuirea sau alte operațiuni ilegale cu droguri, săvârșite în scop de înstrăinare, în proporții mari.

Tot el, începând cu o perioadă de timp nestabilă de organul de urmărire penală, urmărind scopul păstrării ilegale a substanțelor psihotrope, dând-u-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului său, în circumstanțe necunoscute organului de urmărire penală, a procurat aceste substanțe în proporții mari și le-a păstrat asupra sa, până la 03.01.2020 în jurul orelor 18:20, atunci când Xxxx, desemnat în cadrul acestei cauze penale în calitate de investigator sub acoperire cu date reale, pentru a efectua de la Diordiev Ruslan o achiziție de control a pastilelor de tip „Subotex”, după ce i-a transmis acestuia sub control mijloace bănești în mărime de 8 000 de lei, a fost reținut de către colaboratorii de politie, în regiunea străzii xxx, lângă xxx.

Ulterior, fiind condus la Inspectoratul de Poliție Buiucani, în rezultatul efectuării percheziției corporale asupra sa, a fost depistată o folie de staniol în care se afla mai multe fragmente dintr-o pastilă, cu forme neregulate de culoare albastră. Potrivit concluziei raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-92 din 20.01.2020 - fragmentele comprimate și praful de culoare albastră, depistate și ridicate în cadrul efectuării percheziției corporale a lui Diordiev Ruslan, reprezintă MDMA, care se referă la substanțele psihotrope. Cantitatea substanței psihotrope MDMA constituie 0,225 gr.

Potrivit Hotărârii de Guvern nr. 1088 din 05.10.2004 „cu privire la aprobarea tabelelor și substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului”, MDMA este inclusă în Tabelul I. Substanțele stupefiante și Substanțele Psihotrope Neutilizate în Scopuri Medicale. Lista nr.2. Substanțele psihotrope.

Potrivit pct. 10 a Hotărârii Guvernului nr.79 din 23.01.2006, „cu privire la Lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora”, substanța psihotropă MDMA în cantitate de 0,225 gr., constituie proporții mari.

Acțiunile lui Diordiev Ruslan, au fost încadrate în baza art.217 alin.(3) lit. c) Cod penal - circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora fără scop de înstrăinare, adică, procurarea și păstrarea drogurilor, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare, cu utilizarea drogurilor, a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă.

3. Procurorul a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Diordiev Ruslan, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(3) lit. c) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa de 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau exercita activități legate de circulația drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor lor pe un termen de 5 ani și în baza art.217¹ alin.(3) lit. f) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau exercita activități legate de circulația drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor lor pe un termen de 5 ani.

Potrivit art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă lui Diordiev Ruslan, de 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau exercita activități legate de circulația drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor lor pe un termen de 5 ani.

În motivarea apelului a invocat, că pedeapsa aplicată este prea blândă în sensul aplicării față de inculpat a prevederilor art.90 Cod penal, considerând că această soluție este una greșită și care nu corespunde scopului pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatului, or, pedeapsa stabilită inculpatului nu a fost apreciată în coroborare cu fapta comisă și consecințele acesteia, nu s-a ținut cont de personalitatea inculpatului, de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunilor comise.

Consideră că, circumstanțele comiterii infracțiunilor și comportamentul inculpatului denotă că cel mai eficient mijloc de corectare a acestuia este pedeapsa cu închisoarea.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2020, a fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care lui Diordiev Ruslan, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.217¹ alin.(3) lit. f), art.217 alin.(3) lit. c) Cod penal, potrivit art.84 alin.(1) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa definitivă de 3 ani 6 luni, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau exercita activități legate de circulația drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor lor pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că, în urma analizei materialelor cauzei, în raport cu normele relevante la caz, a constatat că, prima instanță a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art.364¹ alin.(1) Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că instanța de apel nu este în drept a reține o altă situație de fapt decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Astfel, instanța de apel a reținut că prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate în faza de urmărire penală, acceptate de inculpat, o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Diordiev Ruslan în baza art.217¹ alin.(3) lit. f), art.217 alin.(3) lit. c) Cod penal.

Referitor la pedeapsă, instanța de apel a apreciat că există temei legal pentru casarea sentinței întrucât, la soluționarea chestiunii respective nu s-a acordat deplină eficiență dispozițiilor art.art.7, 61, 75 Cod penal, pedeapsa stabilită de prima instanță fiind prea blândă în raport cu circumstanțele de drept și de fapt stabilite pe cauză, precum și reieșind din gravitatea faptelor infracționale săvârșite de către inculpatul Diordiev Ruslan.

Cu privire la individualizarea pedepsei, instanța de apel a constatat că prima instanță pripit a conchis că în privința lui Diordiev Ruslan sunt aplicabile prevederile art.90 alin.(1) Cod penal, în situația în care, la adoptarea soluției, urma să țină cont că, inculpatul are antecedente penale, or, acesta a fost atras la răspundere penală pentru infracțiune similară, fapt ce denotă că inculpatul nu a pășit pe cale corijării, întrucât acestuia i s-a acordat șansa de a se corija și a demonstra că cele comise constituie un incident în biografia acestuia, însă în final acestea au fost ignorate, ultimul săvârșind noi infracțiuni cu intenție, din care considerent, instanța de apel a apreciat necesitatea casării parțial în partea stabilirii pedepsei în temeiul art.90 Cod penal.

Circumstanțe atenuante conform art.76 Cod penal, în privința inculpatului Diordiev Ruslan, nu s-au identificat, iar în calitate de circumstanțe agravante conform art.77 Cod penal, în speță s-a stabilit săvârșirea infracțiunii de către o persoana care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară.

Potrivit materialelor cauzei, instanța de apel a reținut că inculpatul Diordiev Ruslan a fost condamnat prin sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 10.04.1995 în baza art.art.15, 119 alin.(3), 44-1 Cod penal – 6 ani privațiune de libertate, cu un termen de probă de 1 an; sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 18.06.2010 în baza art.217 alin.(4), 290 alin.(1) Cod penal – 2 ani și 6 luni privațiune de libertate, termen de probă de 2 ani (f.d.91, 211, vol. I).

În contextul dat, instanța de apel ținând cont de prevederile art.art.6, 7, 16, 61, 75, 76, 77 Cod penal, de gravitatea infracțiunilor săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunilor grave și mai puțin gravă prin prisma prevederilor art.16 Cod penal, de faptul că infracțiunile au fost săvârșite din intenție, de personalitatea inculpatului, care nu se află la evidența medicului psihiatru, a recunoscut vina incriminată, cauza penală fiind examinată în procedura simplificată în ordinea art.364¹ Cod de procedură penală, a conchis că prima instanță prematur a stabilit posibilitatea aplicării prevederilor art.90 Cod penal.

Astfel, instanța de apel efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunilor incriminate, consideră că în coraport cu faptele comise, urmările prejudiciabile ale faptelor și personalitatea inculpatului, justificat acestuia i sa stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare, iar prin prisma art.84 alin.(1) Cod penal, stabilindu-i definitiv pedeapsa de 3 ani 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau exercita activități legate de circulația drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor lor pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Anume pedeapsa privativă de libertate este echitabilă la caz, care va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul Scripnic Veaceslav în numele inculpatului, prin care invocând prevederile art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, cu menținerea sentinței, deoarece apelul procurorului a fost greșit admis.

În motivarea recursului, argumentele avocatului se rezumă la faptul că instanța de apel nejustificat a exclus aplicarea art.90 Cod penal, întrucât la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de faptul că inculpatul a recunoscut vina, s-a căit de cele săvârșite, a înaintat cerere de examinare a cauzei în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, consideră că prima instanță corect a stabilit modul de executare a pedepsei.

6. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiate, deoarece instanța de apel, și-a argumentat suficient soluția în sensul pedepsei penale stabilite inculpatului.

7. Judecând recursul ordinar pe baza materialelor din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins, ca inadmisibil, din considerentele ce urmează a fi expuse în continuare.

Conform art.435 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Din textul recursului declarat, Colegiul penal lărgit constată că partea apărării a invocat în calitate de temei pentru recurs, prevederile art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În esență, Colegiul penal lărgit atestă că partea apărării își focusează argumentele recursului pe dezacordul cu modalitatea de executare a pedepsei cu închisoare, în opinia recurentului fiind necesară aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, așa cum a decis prima instanță.

În acest context, Colegiul penal lărgit menționează, că potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal lărgit reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina

libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Analizând soluția instanței de apel, care a judecat și a admis apelul părții acuzării, Colegiul penal conchide că instanța a motivat pe deplin și suficient necesitatea excluderii aplicării prevederilor art.90 Cod penal, motivare care este corespunzătoare practicii judiciare, ținându-se cont de toate circumstanțele prezentei cauze penale și cele personale ale inculpatului Diordiev Ruslan, care potrivit materialelor cauzei nu este la prima abatere de la legea penală, anterior fiind condamnat prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 18.06.2010 în baza art.217 alin.(4), 290 alin.(1) Cod penal, la 2 ani și 6 luni închisoare, iar în temeiul art.90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

Astfel, cu referire la alegațiile recurentului privind necesitatea dispunerii suspendării executării pedepsei cu închisoare, Colegiul penal lărgit notează că în conformitate cu art.90 alin.(1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probațiune.

Astfel, lexemul „poate”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Prin urmare, instanța de apel corect a reținut că inculpatul nu este la prima abatere de la legea penală, anterior fiind condamnat pentru infracțiune similară, a comis noi infracțiuni cu intenție, și luându-se în considerație pericolul social al infracțiunilor respective, instanța de apel corect a apreciat și motivat iraționalitatea aplicării prevederilor art.90 Cod penal.

Raționamentul de aplicare a prevederilor art.90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit, conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

Aplicarea prevederilor art.90 Cod penal nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia.

Analizând condițiile în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei rezultă că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facultate a instanței de judecată, care este liberă să aprecieze dacă este cazul să o acorde.

Astfel, luând în considerație personalitatea inculpatului, Colegiul penal lărgit conchide asupra temeiniciei soluției instanței de apel privind executarea reală a pedepsei cu închisoare stabilite inculpatului Diordiev Ruslan.

Mai mult, deși recurentul a susținut că instanța de apel în mod eronat a raportat circumstanțele prezentei cauze la normele penale și procesual penale, acesta a eșuat a prezenta care anume prevederi legale au fost eronat aplicate ce a dus la stabilirea unei pedepse greșit individualizate, or, esența prevederilor art.art.61, 75, 90 Cod penal, acordă posibilitate doar instanței de judecată de a stabili o pedeapsa echitabilă anume reieșind din circumstanțele concrete ale fiecărui caz în parte, în vederea aplicării eficiente a prevederilor art.6 CEDO.

În aceste circumstanțe, Colegiul penal lărgit conchide că hotărârea instanței de apel în latura atacată de către partea apărării, nu conține erori ce ar duce la casarea acesteia.

Astfel, Colegiul penal lărgit consideră că instanța de apel, individualizând pedeapsa inculpatului, a ținut cont de prevederile legale relevante și a motivat aplicarea față de inculpat a pedepsei sub formă de închisoare în baza tuturor circumstanțelor constatate în speță, determinante pentru stabilirea pedepsei.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal lărgit atestă că, instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel, nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune respingerea, ca inadmisibil a recursului ordinar declarat, cu menținerea deciziei atacate.

8. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

DE C I D E :

Respinge ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către avocatul Scripnic Veaceslav în numele inculpatului Diordiev Ruslan, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2020, în cauza penală în privința lui *Diordiev Ruslan xxxx*, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 03 februarie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Toma Nadejda

Plămădeală Ghenadie

Boico Victor